

(Continuare din pag. 1: Gheorghe Comănescu.)

Oamenii de știință o numesc "știința ezoterică". În masonerie nu greșit spunem anul 6001, echivalent în ordinea pe care noi o avem pe glob astăzi a lui 2001; 2001 este anul în care ne aflăm noi, dar pe care masonii îl notează cu 6001. Avem dovezi că această masonerie, această breaslă de meseriași este născută cu 4000 de ani înainte de apariția creștinismului. A fost nevoia societății, a tribului, a clanului să-și facă locuințe și asta a trebuit să se facă în urma unor experiențe și în urma unor studii care la vremea aceea au fost destul de primitive, pentru că, să vă spun în câteva cuvinte, această breslă de meseriași, de zidari liberi, au studiat toate fenomenele științifice, sociale și chiar politice. Începând cu secolul al XVIII-lea, ordinul masonic se transformă dintr-o organizație lucrativă într-o organizație speculativă și este cuprinsă, sau mai bine spus, principiile acestei organizații sunt cuprinse în toate cele 29 de sisteme filozofice existente la ora acutală pe glob și despre care avem cunoștință. La baza tuturor religiilor stă masoneria. Și la baza religiei creștine stă tot masoneria. Prin ce demonstrăm aceasta? Prin această știință ezoterică, prin acest cumul de științe în care s-au studiat, cu mii de ani înaintea, fenomenele naturii, fenomenele vieții sociale. Și dacă studiem Tora, Noul Testament, chiar și Coranul, până la urmă o să-mi dați dreptate dacă vă spun că noi aveam cunoștințe de apariția creștinismului, a nașterii lui Isus Cristos, respectiv acum 2000 de ani. Ce face Isus Cristos? Mediatizează, popularizează cele 10 porunci. Luați Noul Testament și veți vedea că nu este altceva decât mediatizarea celor 10 porunci. Știut este din punct de vedere istoric că Moise moare cu 1.150 de ani înainte de apariția lui Hristos. Întrebarea se pune, când începe creștinismul? Când Moise coboară de pe muntele Sinai și aduce Tablele Legii, cele 10 porunci, sau înainte? Cine este Moise? Din datele istorice știm că el este un evreu care a crescut la curtea faraonului, cu aceleași prerogative ca și un prinț, respectiv un fiu din familia faraonului și are acces la informații, la cunoștințe, la știință. Știința la vremea respectivă se răspânda într-un cerc foarte restrâns atât de discipoli cât și de profesori, respectiv de lectori. Deci Moise este pregătit în această știință ezoterică. Aceste cunoștințe, această pregătire îi face posibilă apariția pe scena vieții politice din Egipt. El pleacă din Egipt, este obligat să plece, spun datele istorice și datele biblice, prin faptul că are un conflict cu un egiptean pe care-l omoară. Deci creștinismul începe cu Isus Cristos sau cu Moise?

S.C.: Dar chintesenta celor 10 porunci le găsim și-n budism...

G.C.: Asta vroiam să vă spun, pentru că esența celor 10 porunci le găsim în primul rând în Tora, le găsim pe urmă în Coran, le găsim în Budism. Deci le găsim în toate marile religii.

Ordinul masonic, începând cu secolul al XVIII-lea, devine o organizație speculativă, speculativă în sensul căutării studierii adevărului, al căutării luminii. În esență noi suntem căutătorii luminii, căutătorii luminii spirituale, pentru că preceptele, principiile noastre sunt "șlefuirea pietrei brute". Un doritor să fie inițiat intră în tainele masoneriei precum o piatră brută, pe care o șlefuiem. Simbolurile noastre sunt cele cu care lucrează meseriașii: mistria, ciocanul, dalta. Munca noastră efectivă se rezumă la perfecționarea spirituală a individului.

Un element important în masonerie este căutarea adevărului. Adevărul absolut n-a fost niciodată descoperit și nici nu s-a căutat să fie descoperit, ci să fie interpretat. Și atunci oamenii de știință, înaintașii filozofilor noștri, au spus: "Căutarea adevărului este căutarea elementelor de bună conviețuire în societate". Între morala creștină și morala masonică există o singură și numai o singură deosebire: atât în Biblie, cât și în Coran și-n Tora se vorbește de ajutorarea "fratelui", pe când masoneria

vorbește de întraajutorarea "fraților". Adică se vorbește la plural, pentru că noi nu-i considerăm frați numai pe cei din ordin, ci întreaga societate în care ne desfășurăm activitățile cotidiene, activitățile profesionale, de familie, de nație în sine.

Această organizație nu este națională, ci internațională, prin legăturile frățești, prin relațiile de recunoaștere reciprocă. Așa cum și în sânul cultelor religioase au apărut tot soiul de grupări, de interpretări, de moduri de a stabili posibilitatea comunicării și posibilitatea de trai, pentru că în esență toate luptă pentru un singur scop, chiar dacă unii îl fac în mod demagogic, este de a crea un climat de pace, de bună înțelegere între popoare, între națiuni, între familii, în sânul comunității în care ne desfășurăm activitățile de zi cu zi. Acestea ar fi principiile masonice. În 1875, la Lausanne, printr-un congres internațional s-au pus bazele principiilor acestui ordin, care acum este, așa cum v-am spus mai înainte, "speculativ", și care are ca scop să ne pregătească spiritual pentru societatea în care ne desfășurăm activitățile. Sigur că ar fi foarte multe de spus, dar în criza de timp și în rezumat, aceasta aș dori să înțelegeți prin masonerie.

Întrebarea dvs. a fost însă directă și am să încerc să răspund la ea. De-a lungul timpului s-au făcut tot soiul de speculații. S-a spus că masoneria este practic o armă iudeo-masonică. N-are nici o legătură cu asta! La noi în ordin pot să fie și evrei, și sud-americani, sud africani, chinezi, și laponi dacă vreți. Oricine din toate colțurile lumii poate deveni mason. Problema este că din motive pe care abia astăzi, făcând cercetări, le-am determinat, această organizație, acest ordin a fost secret, s-a transformat apoi în "discret". Nu trebuie să fie confundat cu paratidele politice. Noi nu avem nevoie de publicitate ca să ieșim în piete publică și să spunem că am ajutat un cămin de bătrâni, am contribuit la bunăstarea unei scoli luând copii și pregătindu-i pentru viață, pentru studii medii, universitare și postuniversitare. Nu avem nevoie de o astfel de publicitate. Ajutorul frățesc pe care îl dăm se bazează - noi nu avem o bază materială din jocuri de bursă, sau din afaceri, ci numai prin întraajutorarea fraților. Condițiile sine qua non pentru a deveni mason se rezumă la a fi un om liber, care își câștigă existența în mod cinstit, onest, și un om de bune moravuri. România a trecut printr-o perioadă de aproximativ de 50 de ani de comunism, care de fapt este impropriu spus, căci la noi n-a fost un comunism, ci în acești 50 de ani România a fost transformată într-o colonie sovietică. Datorită faptului că ei n-au mai putut să stăpânească economia națională, s-au produs evenimentele din '89. "Comunismul" a căzut, iar noi ne-am recăpătat independența și am trecut ca națiune spre democrație. Treptele democrației sunt greoaie, pentru că oricât am face noi pe dezentzii, venim din viața socială politică a perioadei în care am trăit, venim cu sechelele, cu apucăturile care ne-au deformat, în special din punct de vedere moral.

Scopul masoneriei din România în afară de întraajutorarea materială, acțiuni umanitare, ne-am impus să facem și o asanare morală a vieții sociale din România. Un popor cu o morală sănătoasă dăinuie! Și exemplul cel mai bun este al poporului român, care de 2.000 de ani, atestat din punct de vedere istoric, se găsește pe aceste meleaguri și are marea calitate, căci deși a fost la răscruce de drumuri, între diverse națiuni, cu diverse mentalități, a reușit să dăinuie și să dovedească că poate fi un popor cu o morală sănătoasă, cu o cultură temeinică și cu oameni de mare suflet. Pentru că o caracteristică a poporului român, este bine s-o rețineți și s-o mediatizați, este că toate amintirile în mentalitatea poporului român sunt plăcute. Poate că ați auzit expresia: "Îți aduci aminte că am fost pe munte?", "Da dragă, am fost atunci când ți-ai rupt tu piciorul!" Și încep să rădă de acțiunea în sine, cu toate că săracul, cel accidentat, a trebuit să stea cu piciorul în ghips câteva luni de zile, că a avut dureri... Dar, amintirile sunt plăcute, ceea ce

însemnează că nu este un popor pătimaș, nu este un popor răzbunător. Că sunt momente când se manifestă necivilizat, mai este o vină și a noastră că nu am reușit, după cataclismul care a cuprins România sau din cauza perioadei acestea de 50 de ani, când am fost precum sclavii, n-am reușit să ne refacem. Iar pașii pe care-i facem în continuare sunt destul de mici, par imperceptibili, dar felul cum se manifestă societatea românească acum, avem speranța că ne vom ajunge țelul - de asanare morală a nației române.

S.C.: Dumneavoastră spuneți mai înainte că masonii pot fi toți aceia care sunt oameni liberi, cu conduită morală și care se pot întreține singuri. În această categorie intră un număr enorm de mare de oameni din România și din restul lumii. Cu toate acestea se face o selecție. Când am prezentat în CURIERUL ROMÂNESC cu ani în urmă organizațiile Zonta, Rotary și ordinul Manonic din Suedia, am aflat că la Zonta și la Rotary trebuie să fii recomandat de 2 persoane și să ai "funcție de conducere" ca să fii acceptat în aceste organizații. Masoneria suedeză, în ciuda tuturor atitudinilor negative față de acest ordin, era cea mai deschisă, căci ca să devii mason este posibil să soliciți singur intrarea în ordin, fără recomandare. Cum se face selecția la dvs.?

G.C.: În primul rând, noi nu facem prozelitism. O verificare se face, și în constituția și regulamentul general al ordinului nostru, al Marii Loji Naționale din România, este specificat că cei care au avut condamnări de drept comun, cei care sunt acuzați de fapte infamante, cei care nu știu să-și respecte familia, cei care nu știu să se comporte în societate, nu sunt primiți în ordin.

Ca să poți fi inițiat în ordin, noi am pus totuși o restricție de circa 60 de zile, în care niște frați, mai bine pregătiți din punct de vedere moral, fac verificarea celui care bate la ușa templului, celui care vrea să fie inițiat. Nu plecăm de la idei preconcepționate legate de opinia lui politică, de opinia lui confesională, nu ne interesează de ce nație este, ne interesează să fie un locuitor permanent al României, ne interesează să fie înglobat în societatea românească: poate să fie și un investitor străin, un șef de magazin, poate să fie un om de știință, un om de cultură care-și desfășoară activitatea în România.

Deci trebuie reținut că nu avem prejudecăți în ceea ce privește originea etnică, apartenența confesională sau opinia lui politică. Desigur că luptăm împotriva terorismului, obscurantismului, a tuturor flagelelor care pot da naștere la conflicte în cadrul societății în care ne desfășurăm activitățile.

S.C.: Când l-am întâlnit pe domnul Gustaf Pihl, atunci Mare Procurator, apoi Mare Maestru al Ordinului Masonic Suedez, am aflat că Suedia nu are nici o legătură cu România pe această linie. Care este motivul?

G.C.: Țările Nordice au, nu o obediență, ci admiră modul de dezvoltare și de lucru al Marii Loji Unite a Angliei. Noi nu avem recunoașterea Angliei. Anglia rămâne totuși Mama Loje a lumii. La noi au fost niște fenomene. În ce sens?

Noi am reprimut lumina masonică după Revoluție, respectiv după anul '89, respectiv '90, prin două căi: o latură franceză, transmisă prin Marcel Shapira, și o latură americano-italiană. Și atunci s-au format două Mari Loji. Căutând relațiile internaționale, ne-a fost impus să ne stabilim, căci nu pot exista două Mari Loji într-o națiune, ci numai una singură. Și atunci cele două Mari Loji, de proveniență franceză și americano-italiană, s-au unificat.

Dar ca în orice comunitate, noi toți au dorit să vină. Cauza este a vieții sociale, pentru că viața socială își imprimă caracterul asupra tuturor. Să nu aveți impresia că, dacă au venit în ordin, frații îmbracă niște halate albe și sunt altfel decât în cadrul societății. Ați urmărit și viața politică. Viața politică în intervalul acestor 11 ani a fost o luptă de orgolii, nu de principii.